

ТРИ ЦЕНТИ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ. ПЯТЬ ЦЕНТИВ ЗА ГРАНИЦЕЮ ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВ АМЕРИКИ. Тел. „Свобода“: BErgen 4-0237. — Тел. „У. Н. Союз“: BErgen 4-1016. THREE CENTS IN THE UNITED STATES OF AMERICA. FIVE CENTS ELSEWHERE.

АМЕРИКА ПРИСПИШУЄ ПОМІЧ СОВЕТСЬКОМУ СОЮЗОВИ, КАЖЕ РУЗВЕЛТ

ВАШІНГТОН. — Президент Рузвелт ствердив у своїй спеціальній заяві, що за останні дні Америка значно посилила свою поміч Советам. З американських пристаней, твердив президент, піде стабільний потік матеріалів і „все, що є можливе робиться, щоб допомогти мужній обороні Росії“. Згідно з його заявою, Америка вислала в останньому часі велику кількість літаків, повзів, грузовиків та амуніції, як це обіцяно Стадінови на конференції Англії, Заулучених Держав і СССР в Москві. Президент не подав подрібно, скільки саме вислано тих матеріалів, ані не зазначив, якими шляхами доставлено Советам американські матеріали. Тому, що його заява вийшла рівночасно з подібними заявами лорда Бівербрука й А. Гаримана в Лондоні, дипломатичні кола вважають це за певного рода демонстративні демарші, які мають на цілі скріпити мораль червоної армії та підтримати советський фронт. Певні військові американські кола далі сумніваються, чи варто є посилати велику кількість модерного озброєння до Росії; на їх думку, Сталін може підписати мир з Гітлером, а тоді американська зброя готова потрапити в німецькі руки. Однак президент є тої думки, що Сталін не здохить зброї, та що американська поміч є необхідною до підтримання большевицького фронту.

ГОЛ, СТИМСОН І НАКС ЗА ОЗБРОЄННЯ ТОРГОВЕЛЬНИХ КОРАБЛІВ

ВАШІНГТОН. — Секретар стейту Гол, секретар війни Стимсон і секретар моринарки Накс, зізнаючи перед комісією заграничних справ палати послів, домагалися, щоб Конгрес дозволив на озброєння торговельних кораблів для оборони перед нападами німецьких субмарин. Ці найвищі достойники американського уряду пішли ще далі та домагалися, щоб Невтральностевий Закон змінено в той спосіб, щоб американським кораблям дало дозвіл відіти до пристаней воюючих держав. В столиці викликав вражіння цей факт, що конгресмени Гамилтон Фиш з Нью Йорку та Тінкгем з Месечусетс, опустили згаданий комітет, в якому вони є членами, на знак протесту.

СЕНАТ ПОМАГАЄ ГОРОЖАНАМ, ЩО НЕ ВЕРНУЛИ НАЧАС ДО АМЕРИКИ

ВАШІНГТОН. — Сенат ухвалив закон, на основі якого 3 до 5 тисяч американських горожан задержит своє американське горожанство, а не втратит його, як це передбачував закон з 1940. р. Ходить тут про натуралізованих горожан, які з вибухом цієї війни були в різних краях світа, а не вернули до цього часу, як це передбачував новий закон. Законопроект відіслано до палати послів.

АНГЛІЙЦІ НЕ ПУСТИЛИ МЕКСИКАНСЬКИХ ФАШИСТІВ ДО ЕСПАНІ

МЕКСИКО СІТІ (Мексико). — Бритійські консульські власти не дали переїздової візи чотиром мексиканцям, які на запрошення ген. Франка їхали до Мадриду на конгрес т. зв. „Гіспаніади“, цебто всіх еспанських націоналістів. Бритійські власти не згодились перепустити їх через Бермуду, де вони мали взяти транс-атлантичний американський літак. Мексиканські власти, подібно як на Кубі, слідять пильно за діяльністю еспанської націоналістичної організації „Фаланга“, яка на їх думку є небезпечніша для країн Латинської Америки ніж подібні німецькі чи італійські організації.

ПАНАМА НЕ ЗНОСИТЬ ЗАБОРОНИ ОЗБРОЮВАТИ ТОРГОВЕЛЬНІ КОРАБЛІ

ПАНАМА СІТІ. Новий уряд Панамі з Рікардом Адольфом де ля Гвардією на чолі нараджувався над проектом знесення заборони озброювати панамські торговельні кораблі, але не ухвалив такого знесення. Справу цю відложено до „відповіднішого часу“. Як відомо, заборона озброювати торговельну флоту була причиною безкровного державного перевороту та прогнання про-німецького президента Арнульфа Аріаса.

ГВІЛЕР ЗАПОВІДАЄ ДАЛЬШУ БОРОТЬБУ

ВАШІНГТОН. — Вернувши з місячної поїздки по Америці, сенатор Б. Гвілер, один з найзавзятіших політичних противників Рузвелта, заявив, що ізоляціоністи є рішені боротись до останнього проти озброєння торговельних кораблів, як теж проти зміни Невтральностевого Закону. Він твердив, що Англія не хоче свободи моря, тому він не бачить причини, чому президент хоче озброювати американські кораблі. Гвілер ще казав, що американські бизнесмени є дуже огрічені тим фактом, що Англія забирає всі найкращі товари, а Америці не остається майже нічого.

ЗАСТУПНИК ГОЛОВИ А.Ф.П. СТАВ ЧЛЕНОМ „АМЕРИКА ПЕРША“

ШКАГО (Іл.). — Ген. Р. Е. Вуд, голова ізоляціоністичної організації „Америка перша“, заявив, що між 10 визначних американцями, що стали членами його організації, є Вільям Л. Готчесон, перший заступник голови Американської Федерації Праці. Інші нововписані члени згаданої організації це професори, політики, журналісти й інші діячі.

ОТВЕРТЕ ПОВСТАННЯ ЕВРОПИ ПРОТИ НІМЦІВ, — „ДУРНА РОБОТА“, КАЖЕ ЯН МАСАРИК

Ян Масарик, син померлого чеського президента Т. Г. Масарика, а тепер міністер заграничних справ чеського уряду в Лондоні, заявив у своїм інтерв'ю з ньюйорськими журналістами, що будь яке отверте повстання європейських народів, включаючи чехів, проти німців булоб „дурною роботою“. Він говорив, що масові вбивства запальчивих людей в що пору не допоможуть справі, а навпаки ослаблять передчасно ці сили, яких пізніше треба буде вжити проти німецьких окупантів. На його думку поневолені народи повинні робити саботажі в фабриках та тим спиноувати вироб амуніції та воєнних матеріалів. Казав, що така є офіційна лінія чеського уряду й так він заохочує через радіо чехів до проти-німецької акції. Масарик заявив, що досі німецькі окупаційні власти розстріляли около 2,000 чехів за проти-німецькі виступи. Він прибув до Америки на міжнародну робітничу конференцію, яка відбудеться під кінець цього місяця в Нью Йорку.

ПОДАЮТЬ, ЩО ЗГИНУЛИ ПРОВІДНИКИ ОУН, СЦІБОРСЬКИЙ І СЕНИК-ГРИБІВСЬКИЙ

Едмонтонський український тижневик „Українські Вісти“ з дня 7. жовтня 1941. р. (ч. 40) подає таке: „В Житомирі (на Волині) згинули 30. серпня чільні провідники націоналістів, М. Сціборський і О. Сеник-Грибівський. Повідомлення зі Львова коротко зазначає, що впали вони від братовбивчої кулі з руки Козія“. Інж. Микола Сціборський це уроженець Великої України та визначний діяч в рядах української націоналістично-революційної організації. Бувший старшина армії УНР, він був співтворцем українського націоналістичного руху ще в 1927. р. організував в Чехословаччині „Легію Українських Націоналістів“, відтак став одним з провідників ОУН та членом Проводу. Є він автором многих праць та брошур, а останньою написав книжку „Україна й Москва“, видана на кількох світових мовах. Омелян Сеник-Грибівський це старий боевик з УВО та ОУН, знайий зо своєї революційної діяльності на Західній Україні. Польський уряд кілька разів розсилав по Європі „стежні листи“, щоб його а-рештувати. Грибівського знає українське громадянство в Канаді й Америці, куди він приїздив для збирання фондів на допомогу справі визволення України.

ПОЛЬСЬКИЙ КОНЦЕНТРАЦІЙНИЙ ТАБОР ДЛЯ... ПОЛЯКІВ В АНГЛІ

Польська газета „Нови Свят“ з 14. жовтня ц. р. подає за другою газетою „Америка Ехо“, що в Англії польський уряд організував концентраційний табір для тих поляків, які колись саджали до Берези Картузької теперішніх членів польського еміграційного уряду. З тому табору має бути кілька тисяч старшин, урядовиків і польських діячів. Згадана польська газета з жалем подає, що такий табір зорганізували ці самі люди, що перед кількома тижнями знесли ухвалу з 1934. р. про створення концентраційного табору в Березі Картузькій.

ШЛЯХ ДО МОСКВИ ЛЕГКИЙ —КАЖУТЬ НІМЦІ

Німецькі війська далі посуваються скорим темпом вперед. Німці кажуть, що шлях до Москви тепер легший, ніж був передтим. Бо хоч тепер погода в тих околицях дуже погана, але воєнні операції тепер перейшли на територію, на яких советська влада побудувала добру сітку доріг. Моторизовані частини можуть по тих дорогах тепер легко посуватися. Німецькі звідомлення говорять, що їх війська взяли місто Калугу. Але заперечують подану ними попередню вістку, що вони взяли місто Тулу. Вони посуваються в напрямку Тули. Далі німецькі звідомлення говорять, що успіх битви коло Вязи і Брянська був такий величезний, що за-темнив успіхи коло Києва. Це найбільша битва і найбільша вигра, яку дотепер знала історія, кажуть німці. Дотепер самих полонених нарахували 350,000. Але те число з кожним днем скоро зростає. Назагал, німці переконані, що Москва ще не встоїться і вона попаде в руки німців вже в скорому часі.

СОВЕТИ КАЖУТЬ, ЩО СПИНЮЮТЬ НІМЦІВ

Советські звідомлення говорять, що їхнім військам вдалось припинити скорий наступ німецьких військ. Зовсім того наступу вони не спинили, але значно його звільнили. Советські кола певні, що німцям не вдасться взяти Москви, бо довкола неї побудовані широкі і сильні фортифікації. Ті фортифікації розміщені коло міст: Іваново, Кашін, Калінін, Ржев, Вязьма-Мозайськ, Брянськ-Калуга і Орел-Тула. Деякі з них німецькі війська вже пробіли. Але від самої Москви німці ще віддалені 90 миль.

НАЛЕТ БРИТІЙСЬКИХ ЛІТАКІВ

Бритійські бомбовики, в числі 300, налетіли німецькі міста, положені в Баварії, зокрема Ниремберг і тяжко їх бомбардували. При тих операціях вони втратили 24 бомбовики. Німці втратили 22 боевих літаків, які старались зупинити британських летунів.

ЖІНКИ БРАНКИ. — Як показує німецька світлина, знята в фінсько-російській війні, між російськими вояками бувають і жінки. Ось на цій світлинці серед вояків, що воювали на північ від Ленінграду, в відділі бранців були дві жінки.

СТАЛІН І ЦІЛА РОСІЯ СТАЛИ НАЦІОНАЛІСТИЧНИМИ — КАЖЕ ГАРИМАН

ЛОНДОН. — Еврел Гаріман, голова американської місії до Москви, повернувши з Москви до Лондону виголосив через радіо до американського народу промову. В тій промові він зробив дуже цікаві спостереження про сучасну Росію і про самого Стадіна. Він сказав, що це російський націоналістичний дух помагає Советам відбивати німецькі наступи. Ціла Росія просякла наскрізь духом націоналізму. А навіть сам Сталін став російським націоналістом і про ніщо інше не думає, тільки про російську націю, каже Гаріман. Дослідно він заявив:

„Дух російського націоналізму вибух повним подумям. Сам Сталін зацікавлений в одній одніській справі, а саме в російській нації. Він цілий час говорив про її теперішні потреби і її будучі надії, як ця націоналістична Росія мотиме навазати звязки з Бритійською імперією і Заулучених Держави Америки, з вірою, що можна якслід виробити спільну основу для праці“.

БРИТІЙСЬКА ЕКСПЕДИЦІЙНА СИЛА В АРХАНГЕЛЬСЬКУ?

СТОКГОЛЬМ. — Шведські газети принесли вістку з Фінляндії, що в північній советській порті, Архангельську, висіла на берег британська експедиційна армія, в силі кількадесять тисяч вояків. Вона звітам удасться безпроволочно на фронт, щоб побіч советської армії боротись проти німців. Вона має бути озброєна в наймодернішу зброю. Та хоч ці вістки повторили інші світові газети, то проте вони дотепер не є офіційно стверджені. В Лондоні офіційні кола тих вісток ні не заперечили ні не потвердили.

МОСКВА НЕ ХВИЛЮЄТЬСЯ ВІЙНОЮ.

МОСКВА. — Хоч для Москви заіснувала грізна небезпека з боку німців і навіть уряд вже почав евакуувати жінок та дітей, а також деякі адміністративні таємні документи, москвичі далі заховують повний спокій і роблять вражіння, що це їх ділом не обходить. Населення тепер зацікавлене не вислідом на боевім фронті, тільки мячевими змаганнями поміж двома передовими дружинами.

НІМЦІ РОЗСТРІЛЮЮТЬ ПОЛЬСЬКИХ ПОЛОНЕНИХ.

КРАКІВ. — „Кракавер Цайтунг“ принесли новинку, що німці розстріляли 54 польських вояків, яких вони взяли в полон коло Мелітополя, в полудневій Україні. Німці вже давно заявили, що всіх польських вояків, які вступили до війська по підписанні польсько-советського договору, будуть відразу розстрілювати.

РОЗСТРІЛИ В ЗАНЯТИХ НІМЦЯМИ КРАЯХ.

ПРАГА. — Німецька окупаційна влада розстріляла чергових вісьмох чехів, за підготовку до повстання і за саботажі. Кільканадять осіб передано німецькій політичній поліції „Гештапо“ до розглянення і їм грозить кара смерті.

ЛОНДОН. — В Польщі в останнім тижні місяця жовтня ц. р. німці розстріляли кількадесять осіб. В Варшаві розстріляли 29, а в Кракові 37. В тім самім тижні в Осьвенцімі застрілено 127 осіб, в тім 8 гімназійальних професорів і трьох священників. В Кракові недавно німці застрілили відомого спортсмена Марусажу і його жінку.

ФРАНЦІЯ ПОВСТАНЕ ЗА 25 ЛІТ.

ВІШІ. — Французький генерал Данц, що командував французькими військами в Сирії підчас короткотривалої війни між французами і британцями, в прилюдній промові заявив, що Франція двигнеться до життя і до 25 літ займе знов чільне місце серед інших народів.

БОЛГАРІЯ ЗНОВ НА ПЕРЕДОДНІ ВІЙНИ.

АНКАРА. — В анкарських політичних колах знов заговорили, що Болгарія знаходиться на передодні виповідження війни Советам. Впродовж двох останніх тижнів ті вістки були притихли. Кажуть, що тепер німці почали натискати на Болгарію, щоб вона таки взяла чинну участь по стороні держав „осі“.

ДИВНІ ВІСТКИ В ЯПОНІІ.

ТОКІО. — Впливова японська газета „Кокумін“ надрукувала статтю японського політичного коментатора, Казма Юкіката, що стоїть близько до японських мідітарних кол, в якій радить, щоб японський уряд чимскорше помирився з іншими державами, бо так виходить, що в Європі скоро може наступити замирення, а тоді держави, які нині є оздоблені на Японію, готові разом вдарити на неї. Невтральні кола говорять, що ті вістки є інспіровані німцями, які цілево поширюють ті чутки про мир. Інша японська преса є проти замирення і настоює щоб уряд твердо держався своїх домагань та не застрашувався.

ЗАПЕРЕЧЕННЯ В БЕРЛІНІ.

БЕРЛІН. — БЕРЛІН. — Представник німецького уряду пераз категорично заперечив, начеб Німеччина задумувала повести кампанію за мир. Щойно колиб уступив Чорчил і Іден Німеччина можливо хотілаб взагалі говорити про замирення. Невтральні кола говорять, що ця заява має на цілі ослабити той ефект, який могла би викликати плянована промова британського міністра Ідена в Бельфасті. В тій промові Іден має заявити, що Британія зовсім не думає про замирення і з Гітлером не буде входити в ніякі переговори.

"SVOBODA" (Ukrainian Daily)

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays
by the Ukrainian Press and Book Company, Inc.,
at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J.
on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103
of the Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

Письменний текст оголошення має бути в адміністрації 48 годин перед
появою числа, в котрім оголошення хочє мати своє оголошення.

За оголошення редакція не відповідає.

За кожну зміну адреси платиться 10 центів.

3 Канади належить пслати гроші лише на т. зв. Foreign Money Order.

Адреса: "SVOBODA", P. O. Box 346, JERSEY CITY, N. J.

Суспільне Забезпечення й Інфляція

Президент Рузвельт дав до розуміння, що він стоїть за ревізією закону про суспільне забезпечення. Він подав теж свої мотиви для такої ревізії: мовляв, треба її для запобіження інфляції й треба її для облекшення економічних перемін по закінченні періоду оборони.

Ревізія закону про суспільне забезпечення мала би передовсім полягати на розтягненні забезпечення проти безробіття й забезпечення на старі роки так, щоб вони обняли потребує населення в одній раціональній системі суспільного забезпечення. Отже система мала би обняти домашню службу, фермерських робітників та працівників релігійних, харитативних і інших організацій, не опертих на зиску.

Чи ця програма, навіть якби розтягнулася на 25 або й 30 додаткових мільйонів осіб, справді задержить інфляцію, про це багато людей сумнівається. Ці додатково забезпечені особи платили би до скарбу може пів біліона доларів у рік, і на стільки їх купна сила була би зменшена, але пів біліона це ще не таке велике обмеження купної сили, коли оборонна програма кидає між населення кількадесят біліонів доларів.

Через те деякі противники інфляції пропонують, щоб уряд стягав від заробіткової заплати не 2 проценти, але 6 процентів. Мовляв, не вже відтягнуло би з торговельного обігу коло 5 біліонів доларів і певно мало би поважний вплив проти зросту цін.

Однак, це вже було би не стільки суспільне забезпечення, скільки оподаткування. Тому це й треба розглядати як оподаткування, а не як суспільне забезпечення. Нинішні оплати на суспільне забезпечення покривають з верхом видатки на нього. Як обтяження від заробітної заплати, як податок, не може мати претенсій на назву поступової міри. З одного боку, він налагає тягарем на людей з найнижчим приходом, з другого боку, падаючи на підприємця, він пересувається на кошти бізнесу, отже не має нічого спільного з його приходами.

Через те його зовсім слушно називають найбільше назадницьким обложенням. Через те й загально домагаються усунення таких мір з книги законів.

Він мав би виправдання аж тоді, якби цього домагалася програма суспільного забезпечення. Дотепер тоді було би розумно й оправданно стягати податок з робітничої заплати. Як сказано, тепершні кошти суспільного забезпечення є більше як належито покриті оплатами, які тепер стягається.

Дискусія, яка розвела над цією справою, показує, як далеко наперед мусить заглядати уряд, коли хоче встергати край перед поважними економічними потрясіннями, і як це важко знайти на всякий суспільний клопіт підходящий засіб, а до того ще такий, що найшов би загальне признание.

„Будьмо Практичними“

В американським конгресі ведеться дискусія над тим, чи зробити в новім „Діалезі“ законі застереження, що Совети не мають права з нього користуватися? Ті, що бажать такого застереження, говорять, що Америка може вибити собі зпід ніг моральну основу. Всім відомо, що в Советіх панувала і панує деспотична влада, урядове безбожництво. Помагаючи Советам, Америка даватиме тим доказ гіпокрізії, бо піддержуватиме той режим, якого засади є цілковитим запереченням засад демократії. Ось таке підносять.

Проти цього роду голосів виринули інші, які кажуть, що поміч Советам це фактично не поміч їм самим, але заразом і поміч американським інтересам. Ті інтереси вказують на те, що добре буде, коли советський воєн держатиме в руці зброю можливо якнайдовше і тою зброєю вибиватиме із сил німців. Ця поміч має отже виключно мілітарний характер і є частиною воєнної стратегії штабів: американського та британського. Ні Британія ні Америка не думають про рятівання Советів, ні їхнього фронту. Вони думають про рятівання себе самих. А що советсько-німецький фронт є також частиною заборони для німецького імперіалізму, то той фронт треба піддержати, бодай до часу, як поза ним, на інших територіях противніми фронт не буде скріплені до тої міри, щоб міг покласти кінець німецьким імперіалістичним планам. Тоді советський фронт і самі Совети, можуть пропадати.

Забираючи голос в дебати конгресмен Вудром з Вирджинії дослівно сказав так: „Будьмо практичними. Я не маю більшої любові до комунізму, ніж ви її маєте. Так як ви, також і я, гляджу з відразою на переслідування християнської церкви. З огірченням відкидаю ці жалхливі соціальні і моральні обставини, як і брак цій моралі, що її визнаємо в цім краю. З огірченням відкидаю нещадні і криваві чистки в Росії. Ненавиджу жуа-таракхавця і не підійду до нього близько, коли не буду змушений цього робити. Не люблю того таракхавця, яке він витворює, а також тої їди, яку він в собі має. Але, колиб я міг дістати такого одного таракхавця і мав нагоду випустити його у шану Адольфа Гітлера, то я це зробив би“.

З цих слів конгресмена Вудрома найвиразніше видно, як

американці, і то ті, що хочуть вислати на советсько-німецький фронт воєнні матеріали, відносяться до Советів. Називають їх огидною назвою гадюки таракхавця. Та кажуть, що не може й бути мови про те, щоб хтось мав любов до цієї гадюки, або бажав, щоб та гадюка жила та розвивалась. Ходить тут про те, щоб на гадюку використати як засіб супроти іншого, далеко небезпечнішого ворога. Гадюка має тут бути не ціллю, тільки інструментом. Після виконання своєї функції інструментального завдання гадюка має піти там, де місце для всяких гадюк.

Ми нині є свідками, що цей гадючий накорінок в Америці, себто всі ті явні і закриті агенти московського большевизму, стараються пливовану поміч Америки протинімецькому фронтові на Сході Європи кваліфікувати як „поміч Советам“. В цьому висказі, на перший погляд, нема нічого злого. Цьому висказові часто угаляють навіть ті, які засадничо вороже відносяться до большевизму. Та по правді в цьому висказі міститься величезна моральна небезпека для Америки. Коли ми приймемо цей висказ, то ми тим ствердимо, що ціллю висилки поміч на німецько-советський фронт є Совети як такі. А таке грозилоб моральним заломанням Америки і її високих демократичних засад. Зате, як відкинемо цей висказ і скажемо так, як конгресмен Вудром, себто що це не є поміч Советам, тільки поміч Америці й її інтересам, що це поміч фронтові, який внаслідок збігу обставин оборонно-хвилює й американські інтереси, то тим ми боронимо моральне становище Америки.

Большевицькі агенти в Америці є явні свідомі цієї ситуації. Не перебираючи в засобах вони стараються заставити всіх людей, щоб ту поміч вважали як „поміч Советам“. Вони добре знають, які далекосяглі моральні висновки можна витягнути з цього виразу. При помочи шантажу й погрози, що, мовляв, „американська влада від нас цього вимагає“, вони пробують вимусити що заяву від нас. А коли ми не хочемо цього зробити, то вони кажуть, що ми „симпатизуємо з Гітлером“.

Та погрози і шантажі нас не залакають. Ніхто від нас не вимусить заяви, що „Америка повинна давати поміч Советам“, бо про самі Совети Америці ніколи не ходило і не ходить. Така заява булаб моральним ударом в саму Америку.

НІМЕЦЬКО-БОЛЬШЕВИЦЬКА ВІЙНА У ВИРІШАЛЬНІЙ СТАДІЇ

„Найбільша битва в історії світа“.

Загадочні слова Гітлера під час його промови 5. вересня ц. р. в Берліні про те, що на східному фронті приходить до вирішальної стадії, не були, як показується тепер, звичайною пропагандою. Вправді, вже не раз він та члени його уряду заявляли, що „Росія скінчена“. Таке було між іншим, 2. липня ц. р. Та тепер виявляється, що німецька офензива закрита на величезну скалю та щє можна сміло припустити, що Гітлер кинув шонайменше 2 мільйони війська на здобуття Москви та зломання цілого центрального фронту. Ця офензива, що є в русі вже від тижня, заставила речника Гітлера, д-ра Отта Дітріха, пресового шефа, заявити, що „Росія уже скінчена під військовим оглядом“, та що червоноармія не зможе вже ніколи піднести голови та поставити активніший спротив німцям. Американські воєнні знавці, що глядять на советський опір песимістично, не поділяють однак німецького оптимізму і кажуть, що ще завчасно видавати остаточний осуд. А це тому, що ніхто певно не знає, що представляють собою ці дві гігантські армії, що змагаються за життя або смерть.

Сили воюючих.

Цілком не знати, які властивості сили представляють большевицькі армії, бо не вважаючи на це, що американські та британські урядові чинники вимагають від Сталіна, щоб він виявив їм дійсне положення на фронті, большевицькі відмовляються це зробити.

Коли поглянемо на мапу передового німецько-большевицького фронту, то побачимо, що на цілому відтинкові наступає 6 німецьких армійських груп, а їх здержує 3 советські армійські групи.

1. На самій півночі наступає на ССРП німецька армія під команду ген. Ніколяєва фон Фалькенгорста в силі 6 німецьких дивізій та частин фінської армії. Вона покриває фронт, що простягнувся від Арктики

до Рибни. Тому ми все будемо проти такої „поміч Советам“. Але вповні льовально будемо відноситись до нашого уряду, коли він супроти свого більшого ворога захоче використати їд „таракхавця“. Ми за поміч Америці на всіх її фронтах.

ного моря до Фінського заливу. Три дивізії оперують проти Мурманська, 4 в околиці Салы, а 2 дивізії розпортерті на довгому відтинкові від Салы до північного берега Ладозького озера.

2. Другу армійську групу провадить маршал барон Карль Г. Манергайм та має під своєю командою 10 фінських дивізій. Армія ця, що оперувала на північ і полудне від озера Ладого, перетяла залізничний шлях між Мурманськом і Ленінградом та канал, що лучить Фінський Залив з Білим морем; вона здобула Виборг та Петрозаводськ, а тепер держить північно-західний відтинок облоги Ленінграду.

3. Третю групу веде полевий маршал Ріттер фон Леб, яка тепер облягає Ленінград та спідіає з тими арміями, що йдуть на Москву. Вона має цілу 16. та 18. німецькі армії, одну панцирну армію та одну повітряну армату. Завданням цієї групи є прорватися з Валдайських Гір пониже Ільменського озера до Москви.

4. В центрі оперує четверта армійська група під командуванням полевого маршала Федора фон Бока. Припускають, що він має 3 полеві армії, 2 панцирні армії та одну повітряну армату. Відтинок фон Бока, на якому оперують його армії, простягається від Великих Луків, звідки виходить сильний пролом в напрямі містечка Ржева, аж до Брянська й Орла, які тепер вже опинилися в німецьких руках.

5. Пята армійська група є під команду полевого маршала Карла фон Рундштеда та має 3 армії, в які входять також італійські, малярські, словацькі та інші відділи. Її приписують здобуття цілої Правобережної України та головну участь в здобутті Києва та Полтави.

6. Вкінці праве крило німецької лінії творить шеста група, якою командує генерал Йон Антонеску, румунський прем'єр, при співпраці старшин німецької генеральної булави. Ця група заангажована тепер в облозі Одеси.

Проти згаданих німецьких армій стоять три советські армійські групи.

1. На північному фронті, головню на ленінградському відтинкові командує советською армійською групою маршал Клим Ворошилов. На початку війни він мав 5 армій, але тепер по великих втратах, число їх дуже змало. Багато диві-

зій його армій замкнули німці в Ленінграді, але дещо з них обороняє тепер жерел Волги, де, як відомо, рівнож є вже німецькі війська. Ворошилов отже обороняє фронт, на якому наступають армії Фалькенгорста, Маннергайма та фон Леба.

2. Центральний фронт держить маршал Симон Тимошенко, який на початку німецько-большевицької війни мав 7 армій під своєю командою. Німецька начальна команда подала на дніх вістку, що понад 1,000,000 війська Тимошенка вже окружено в „залізних кліщах“ та що ціла його група майже зліквідована. Проти нього звернені всі сили фон Бока та частина армій фон Леба.

3. На полудневому фронті маршал Симон Буденний обороняє Донецького Басейну, решту Лівобережної України та Кавказу. Буденний мав на початку війни 7 армій. Тепер його сили дуже потерпіли. Одна армія замкнена в Одесі, знова інша відтята на Кримі, а решта здесяткована тікає на схід в напрямі Дону. Як відомо в „київському перстені“ німці зловили 658,000 війська, що було частиною групи Буденного. Тепер доносять про нове число полонених, що його подають на сотні тисяч. Совети це заперечують.

Так представляються сили, що заангажовані в „найбільшій битві світа“. Як бачимо, то німці почали скоординовану офензиву на полудні, в центрі й на півночі й кинули на фронт величезну масу війська, літаків і повзів, бажачи розбити советську армію ще до зими так сильно, щоб вона стала небоєздатною. В короткому часі буде можна знати, чи і оскільки їм це вдається.

КЕТРІН ЛУІС,

дочка Джана Луиса, президента Конгресу Промислових Організацій, котру батько помирає як кандидату на уряд секретарки-скарбнички Конгресу, проти Джеймса Б. Кері.

Д. ІВ. ГРУШКА.

ДВІЧІ ОХРЕЩЕНА

Повість з часів кріпацтва.

(30)

Смутно було й Мотрі забавати свою хрестову сестру і жити в самоті, бо сам Кулак одвоївши рідко був дома, а більше все у волости. Рідко який день і Мотря не ходила до Очеретків і там зійшовшись з Яриною просиджувала по цілих днях. Яринкаж сама так до неї привикла, що як не бачила який день, то ходила, мов що згубила. Ні ласка матери, ні привитання батька не було їй таке любе, таке миле, як проста мова Мотрі. Вона й сама не знала, чого її серце так до неї лине. Чи ляже спати, чи що робити, то завжди і у сні, і у яві образ Мотрин стояв перед її очима, як свята весела дитина. Траплялось, що як коли занедажувала Мотря, то Ярина по цілих днях не відходила від її ліжка. Нераз Пет-

русь жартуючи звав її дочкою двох матерей, хоч і знав, що вона Очереткам такаж чужа, як і він. І задумавшись інший раз про Ярину запитав, що серце його починало тремтіти якось дужче, а як угледити було її з ким із панирків, то вмиг робився смутним і невеселим. Йому так здавалось, що у нього відійшли всі, що йому було найдорожче його серцю, і він завжди відбивавшись, сам собі присиджував, доки приходив час іти до дому.

Нераз Ярина запитувала Мотря, чи їй ставало смутно, то завжди, бо вона завжди рівно і у яві образ Мотрин стояв перед її очима, як свята весела дитина. Траплялось, що як коли занедажувала Мотря, то Ярина по цілих днях не відходила від її ліжка. Нераз Пет-

русь жартуючи звав її дочкою двох матерей, хоч і знав, що вона Очереткам такаж чужа, як і він. І задумавшись інший раз про Ярину запитав, що серце його починало тремтіти якось дужче, а як угледити було її з ким із панирків, то вмиг робився смутним і невеселим. Йому так здавалось, що у нього відійшли всі, що йому було найдорожче його серцю, і він завжди відбивавшись, сам собі присиджував, доки приходив час іти до дому.

чутно, веселі пісні змінилися сумними, а сама веселість сльозами. Перше було чи поле на огороді, чи може хату, то тільки було її чуті. Вона завжди як той соловейко заливалася пісню. А наступив дев'ятнадцятий рік, і першої Ярини як не було. Часто її старий батько заставляв у сльозах, та як не допитувався, як не дошуквався, Ярина одповідала одно, що й сама не знає, чого плаче. І правда, вона сама не знала, чого бажало її серце. А воно тремтіло, билось як пташка об залізний дріт клітки, а чого?... Не знало.

Тоді було їй весело, тоді забувала свою тугу, як розмовляла з Мотрю, як та Мотря цілувала її у запалкані очі. Ласка її ліками вливалася у душу Ярини і мов цілющою водою гоїла її болоче серце. Дивлячись на її сміток і Петрусь робився не тим, яким був перше. Все йому було не миле, все остогидло і він брався за роботу з неохотою.

Старі Очеретки запитували переміну у своїх дітях лажали свої старі голови, щоб дознати, що тому виную. І як не допитувались, як не до-

знавались, ті завжди одповідали, що то їм так здається, і мовчки зникали з очей.

У класну суботу старі-похили до вечері, а Петрусь з Яриною zostалися дома. Ярина упоравшись сиділа під хатою, а Петрусь блукаючи ходив по надвір'ю звисивши голову. Смутно було у його на душі. Він згадав свою самотину, своє сирітство і серце його розривало на шматки, що не мав він близької людини, з ким би зміг поділитись своїм безгаласем. А дивлячись на Ярину, котра з кожним днем робилася сумнішою, він зовсім бачив себе самотнім і круглою сиротою. Ні багатство, ні худоба перше не було йому таким осоружним як тепер.

— До когось я прихлюся? — думав він, — з ким я посумую? І хто мене розважить? Одна була душа, для когось я жив, і та відчулася. — І він схилившись на ясла заплакав.

Не лекші думи налягали на душу й Ярини. Їй згадалось її рідна ненька, що на цей час живую стояла перед очима, зухлою, знехтованою і мов протягаючи до неї свої зухлі

руки кликала її промовляючи: „Дитино моя! Прилинь до мене! Дай мені пригорнути тебе до мого пораненого серця!“ І Ярина хотіла кинути до неї, пригорнутися, та якась невидима сила не допускала, проклавши проміж них безодню провала.

— І тобі не радісно — промовив Петрусь підсаючи до неї. Замість одповіді глухий стогін вирвався з грудей Ярини і вона обвивши його руками гірко заплакала.

— Сироти ми з тобою, Петрусь — шептала вона заливаючись сльозами. — Та тобі ще нічого. Ти хоч знаєш, що твоє батько й мати помирали, а я... я як згадаю свою рідну неньку... де вона? Може де під тинком стогне простираючи руки, та мене кличе... І не домовивши знов залилася сльозами.

— Чогож ти мене цураєшся? — улецав її Петрусь пригортаючи до свого серця. — Чого ти від мене криєшся з своїм горем? Чом ти не хочеш поділитись ним з мною, як перш ділилась? Гріх тобі, Я-

ринко... У менеж тільки й родини, що ти. — Не цураюсь я тебе, Петрусь, крий мене Боже, а важко у мене на душі, так важко, що й сказати не можу. Я не знаю, що воно мені віщує? За останній час мені мало не що ночі почала снитись моя рідна ненька, і то неначе лає, що розважає, то цілує, і мені так весело, так легко стане, що вона біля мене... А прокинувшись, її не має, і мені стане важко... сумно... Мені так і здається, що вона мене шукає, рветься до мене, щоб приглубити, та лиха недолі забороняє.

Петрусь сам не знав, що з ним робилось. Слухаючи її мову, йому здавалось, що та її рідна ненька і йому рідна, що йому однаково хотілось пригорнутись до її серця і у таким забутті не замівити, як і пригубив уста до її гарячого чола. Ярина не виривалася, а ще дужче пригорнулася до нього.

— Не крийся від мене, моя зоре, — знов почав він улецаючи — поділись з мною своїм горем. Твоє горе камінем давить мені груди. Я рад би віддати свою душу, аби бачити

тебе веселою. Не тікай же тепер від мене, а кохай мене так же шире, як я тебе і ми будемо щасливі. — І пригубивши почав цілувати її.

— І я тебе люблю, мій голубе — промовила вона тихо і мов захвувалася своєю мови вирвалася і побігла у комору, де впаля на подушку і знов заголосила.

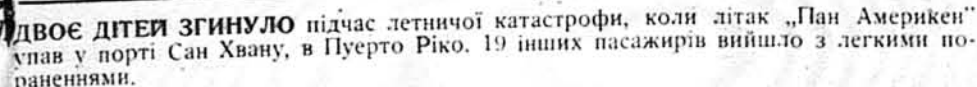
— Мамочко! Моя безгаласна мамочко — примовляла вона ридуючи — прилинь до своєї сироти! Я тобі, моя рідна, відкрию свою душу. Тиж одна моя порадиця, ти одна моя утішниця.

В ту мить, як Ярина ридуючи примовляла, на порозі показалася Мотря і Ярина угледівши її повисла у неї на ший.

— Ти моя мамочка — закричала вона. — Ти моя рідна! Не ховайся від своєї рідної дитини, що тебе десь і ніч обліває гарячими сльозами... Промов же, що цьому правда, що серце моє правду мені віщує, і я ноги твої обмиватиму сльозами. — І вона впаля Мотрі в ноги.

(Дальше буде)

YOUR ARMY

(This is the twenty-fifth of a series of articles prepared by Army Information Service, 90 Church Street, New York City, covering the history of the Army and giving facts and figures on its organization.)

Of the Arms, which in a modern army are auxiliaries charged with the duty of assisting the Infantry in accomplishing its mission. Cavalry is the only one which has a military history as a self-sufficient fighting force. The armies with which the Moslem conquerors, as well as Ghengis Khan and Tamerlan carved out their empires were composed almost exclusively of Cavalry, and although some badly armed and utterly untrained foot-troops were present at the battles of the various Crusades, their effect on the outcome was negligible and the mounted warriors had just claim to credit for such fighting as occurred. With the passing of the Age of Chivalry, along with the development of firearms, the Cavalry inherited the pride and traditions of the iron-clad knights and became the elite branch of virtually all armies. Intelligent commanders were not long in realizing that sustained action, in the manner of the iron-clad knights, was not possible for horsemen against troops equipped with firearms. They developed the technique of utilizing the mobility of Cavalry for surprise envelopments and its shock power for disrupting the enemy's lines. The well-timed Cavalry charge against a vulnerable flank or line became the conventional knockout punch of competent commanders.

That technique persisted until World War I, except in the United States. The brilliant commanders of the American Civil War quickly learned that charging cavalry had no chance against breaching, quick-firing arms. Instead of wasting their men and horses in suicidal charges they utilized the ability of Cavalry to move rapidly—and to fight, when dismounted, about as well as Infantry—for missions which marching infantry moved too slowly to perform. They sent well-mounted, resourceful detachments of Cavalry out to raid the enemy's lines of communications, tear up his rail lines, cut his telegraph wire; to destroy or

damage his lightly guarded supply depots; to surprise his convoys and to cut off his patrols. They sent out strong Cavalry patrols on close and distant reconnaissance and used Cavalry units to screen important movements of Infantry. Last, and by no means least, they used horses to transport strong forces for wide envelopments, turning the enemy's flanks and sometimes attacking him in the rear—the horsemen dismounted and fighting on foot.

The so-called Blitzkrieg is merely the Cavalry tactics of the American Civil War, streamlined, moved by machine instead of horse-power, tremendously speeded up, and supported by airplanes serving the purpose of long-range artillery. Incidentally these American-born tactics went unnoticed and unappreciated in Europe until the advent of the current German war-machine. In the Franco-Prussian War, the Germans, unmindful of the lessons of the American Civil War, launched a suicidal Cavalry charge in the grand, but outmoded manner at Gravelotte and the French committed the same error at Sedan. As late as 1914, the French General Conneau wore out the horses of an entire Cavalry corps trotting around looking for a Cavalry fight with German Uhlans. When Franchet d'Espèrey wanted to fight this force on foot, it developed that the soldiers were utterly untrained for any sort of service except Cavalry charges; France found it necessary to retrain her Cavalry before it was of any use in holding positions in the foot-soldiers' trench warfare which finally developed.

The American Army had no such problem. The American Cavalryman had been trained to fight as the circumstances demanded. He was a first rate substitute for infantry when he had to fight on foot, and he quickly got the knack of artillery—to which most of the American Cavalrymen were eventually assigned in the First World War. American Cavalry from the beginning was developed as a fighting force, to be used in such fashion as might best influence the decision of battle. Unlike the Cavalry of Europe it was not just an Army on which the lavender and old lace of chivalry might be draped.

After the First War, although they little or no funds for experiment, American military thinkers began considering the combat

vehicle—popularly known as tank—in its relations to the combined arms. They felt that while the great, lumbering tanks, which were in effect land battleships, might be best manned by infantry or some other arm, the fast moving, hard-hitting lighter tanks were peculiarly adaptable to the training and temperament of Cavalrymen. At the same time they realized that for reconnaissance over difficult terrain horse/Cavalry was far from obsolete. This much settled the problem of making horses keep pace with tireless machines which could cover in an hour or two a distance for which a horse would require a day. They solved it by the development of "portee" Cavalry—in which the horses are transported by motor truck to a point from which the horse Cavalry can operate effectively. In the years prior to the present World Crisis, funds were not available for anything beyond a sort of working-model development of this adaptation of the great American commanders to modern conditions. But the far-sighted officers of the Chief of Cavalry's office worked out the model with such means as they could secure, so that when the Blitzkrieg burst on the world, they had the model, plans and specifications, as well as the directions for use, available for the production forces of National Defense to turn out.

As the National Defense Program developed it was doomed wise to constitute the fast-moving combat vehicles into divisions by themselves, organized so as to be capable of independent action. In line with this policy the War Department has created the Armored Force. Upon this force has fallen the mantle of the ancient Cavalry traditions. It is officered and manned largely by Cavalrymen, and its mission is to restore to the battle commander a devastating bolt of shock and fire-power against the enemy at the critical moment—the old Cavalry charge on wheels.

In the meantime, the Chief of Cavalry and his assistants are making careful studies which will enable them to utilize the far-from-obsolete horse Cavalry to the best advantage in the new situations which are certain to develop in modern war. This is being done with special attention to those parts of the United States and other countries in which American troops may have to fight, over

which mechanized forces could move only with difficulty if at all. There are many such regions.

ВАЖНЕ ДЛЯ УКРАЇНЦІВ У ФЛОРИДІ

Українці, що живуть у Маямі, Гомстед, Голлівуд, Форд, Лардел та в околиці, прошу з'ясувати до підписаного в справі організування відділу Українського Народного Союзу в Флориді, листовно на адресу:

М. КОЛА МАКСИМОВИЧ
R. 3, Box 940, Miami, Fla.
або особисто до хати:
225 NW 82 St., Miami, Fla.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗУ

ДЖЕРСІ СІТІ, Н. ДЖ. — Місячні збори Бр. ім. Ів. Хрестителя, віл. 270, відбулися 15 жовтня, в У. Н. Домі, в 8 годині вечером. Присутність всіх членів є обов'язковою, бо є досить важкий справ до поладження. Ринкох призначається всім тим, що догукують, щоб старалися платити свої належності на час. — А. Мазур, рек. секр.

ПЛЕНІФІЛД, Н. ДЖ. — Місячні збори Бр. ім. Ів. Франка, віл. 372, відбулися в п'ятницю 17 жовтня, в годині 7:30 вечеру, в домі, де звичайно збори відбуваються. Просимо всіх членів прийти на ці збори, бо маємо важкі справи до поладження. — Ю. Голіський, предс.; В. Реновель, кас.; П. Ярема, секр.

МІЛВОКІ, ВІС. — Треті квартальні збори Бр. ім. Ів. Франка, віл. 103, відбулися в суботу, 18 жовтня, в годині 7:30 вечером, в церковній залі, 1231 Скотт ул. Просимо всіх членів, місцевих і позаміських, прийти на означений час, бо є важкі справи до поладження, а також вислухати справоздачки контр. комісії за третій квартал. Довгочасні членів просимо прийти та вирішити свої заборги. — П. Сенчинський, предс.; М. Адамчук, кас.; Т. Барсук, секр.

АСТОРИЯ, Л. АЯ. — Чергові збори Бр. ім. О. Ніколая, віл. 3, відбулися в суботу, 18 жовтня, в домі Українського Демократичного Клубу, 31-14 Гренд Елену, в Лонг Аренд Сіті, Н. Я., в 7:30 вечером. Усі наші членів є обов'язково підчас цих зборів явитися, вирішити свої належності й вислухати уважно як касових так рекордних звітів з дев'яти-місячної нашої праці для добра та розвитку нашого братства й У. Н. Союзу у нашій місцевості. — За уряд: В. Врублевський, предс.; А. Клишшин, секрб.; М. Бега, секр.

НЮ-ГЕЙВЕН, КОНН. — Збори Бр. ім. Любова, віл. 370, відбулися в неділю, 19 жовтня, в церковній залі, 127 Парк ул. Початок зборів 12:15 пополудні. Припоминається, що кожний член мусить бути присутнім на цих зборах, бо є важкі справи, що стичуться кожного поодиноким. Член, що не явиться, буде змушений заплатити даного долара до товариської каси. — П. Волянник, предс.; К. Стасюк, кас.; М. Сампара, секр.

Плюш (повій) підливаний водою, помішаною з фусами з кави, матиме велике і гарне листя.

ВОЛОДИМИР КОРОЛЕНКО
СЕРЕД ЛИХИХ ЛЮДЕЙ

У цьому оповіданні великий письменник українського роду малює життя в дрібному містечку Правобережної України з типичними ворожнечами між пишним панським замком і місцевістю уніятською каплицею, з його потіями за зломаних людей. Хлопчик, котрого іде місце прознало волохого, відкинувши преліній річ в закинутій уніятській каплиці й в старому замку.

ЦІНА 45 ЦЕНТІВ.
"СВОВОДА"
81-83 GRAND STREET,
P. O. BOX 346,
JERSEY CITY, N. J.

ДО ВІНАРИМУ: 3 кімнати, огниетри-валій будинок, парове опіття, рент \$20-\$25.
34 E. 7th ST. (меж 2 і 3 Еск.)
New York City.

Д-Р С. ЧЕРНОВ

Гострі й хронічні недуги ноло-віків і жінок — Шкіра й кров.
Аналіз крові для подружого са-доства.
Гемороїди й желяки лікується без операції.
223 SECOND AVE., cor. 14th ST.,
NEW YORK CITY, Room 14.
Gramercy 7-7697
Офісні години 10-8; неділя 11-2.
Жінка-доктор до обслу-
X & флюороскоп—Екзамінація \$2.00.

ВСТУПАЙТЕ ГРОМАДНО
В ЧЛЕНИ УКРАЇНСЬКОГО
НАРОДНОГО СОЮЗУ.

БИЗНЕСИ НА ПРОДАЖ

НА ПРОДАЖ Бучерня-Гросерія-Делкатесен — великий електричний рефрежератор, корнерний скел, 3 кімнати, низький рент, торг \$500 тижнево. Ціна \$1,750 для скорого купця. Замкнено в неділі і сьняті. Зголоситися до: 234-40

J. T. ANSKI
17 St. Marks Place, New York City.
Tel.: GR. 3-2223

НА ПРОДАЖ ГРОСЕРІЯ в БУ-ЧЕРНЯ. Великий "стак". Тижневого торгу \$500 і більше. Дуже добра околиця. Продається по причині слабого здоров'я. Ціна умиркована. Голоситися до: MICHAEL YAKIWSCHUK, 881 Stratford Ave., Bridgeport, Conn. Phone: 5-2708.

ЦІЛИЙ ПОХОРОН а дею пре-пар-ною металеною труною, двома автом, караваном, бал-самуванням, ви-значним Похоронного Дому і т. д. \$295.00

Все, чого треба, з вишном одні-ня в належностей за чергову відправу й цимитар.
S. KANAI KAIN
433 State St., Perth Amboy, N. J.
Phone: Perth Amboy 4-4646

МИРОН ЛИТВИН І СИН

УКРАЇНСЬКІ ПОГРЕБНИКИ
Обслуга цира і чесна
Main Office:
383 MORRIS AVENUE,
cor. Springfield Ave.,
NEWARK, N. J.
Phone: Essex 3-5347
Branch office (Фліа):
969 SOUTH BROAD STREET,
TRENTON, N. J.
Phone: Trenton 8588

ІВАН БУНЬКО
УКРАЇНСЬКІЙ ПОГРЕБНИК
заряджу погребам по ціні так низькій як \$150.
Обслуга найкраща.

JOHN BUNKO
Licensed Undertaker & Embalmer
437 E. 5th ST., NEW YORK CITY.
Dignified funerals as low as \$150.
Telephone: GRamercy 7-7661

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКІЙ ПОГРЕБНИК

ЗАНІМАЄСЬ ПОХОРОНАМИ
В BRONX, BROOKLYN, NEW
YORK І ОКОЛИЦЯХ
129 EAST 7th STREET,
NEW YORK, N. Y.
Tel.: Orchard 4-2568
BRANCH OFFICE & CHAPEL:
707 PROSPECT AVENUE,
(cor. E. 155 St.), BRONX, N. Y.
Tel.: Melrose 6-6577

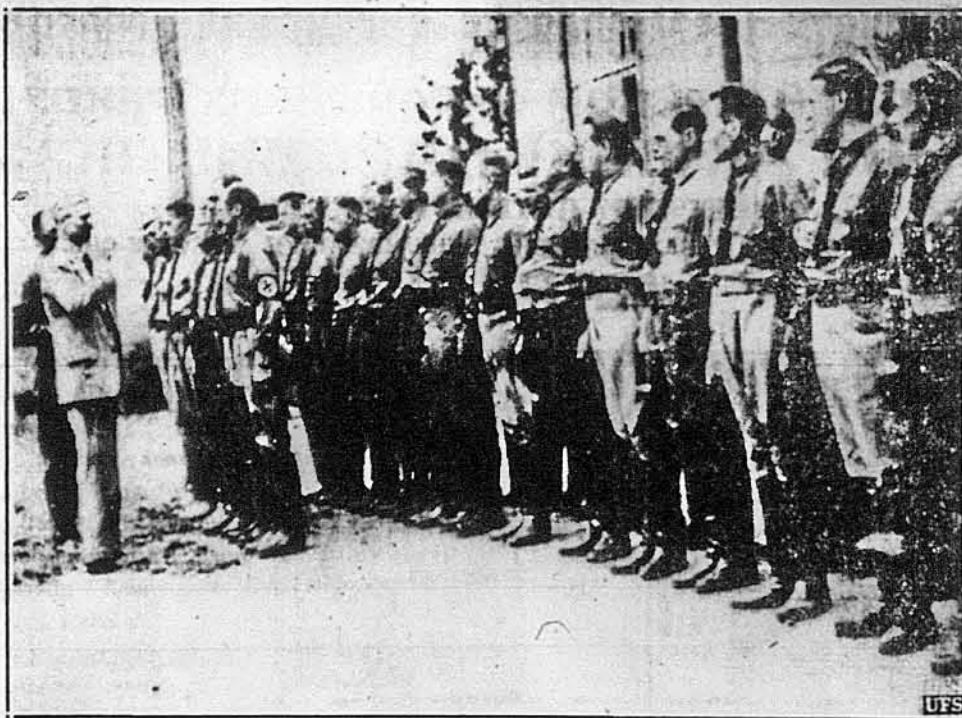
КНИЖЕЧКИ
— для —
МОЛОДИХ ЧИТАЧІВ

ДЛЯ САМИХ
НАЙМОЛОДШИХ.
Нині, коли кожну дитину, кожний хлопчик і кожну дівчинку, читає книжечки з наймо-лодших літ, не можна й наших дітей, хочби наймолодших, ли-шати без книжечки.

Наступні книжечки можуть ушасити молодих читачів:
ОДАРКА, повістка для ді-тей, написав Андрій Чап-ковський, з малюнками Петра Андрусіва 40¢
ДІД ЯКІВ, оповідання для молоді, нап. Федір Ду-ко. Ілюстрував Ю. Кіри-енко 15¢
ЧЕРВОНА ШАПОЧКА (ко-лірові ілюстрації) 25¢
ПРИГОДИ КАЧУРИКА, на-писав Б. Герц, з рисун-ками 15¢
ВСІ ЦІ КНИЖЕЧКИ РАЗОМ 50¢.

Замовлення шайть до:
"Svoboda"
BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ
УКРАЇНСЬКОГО НАРОД-НОГО СОЮЗУ, А ТИМ-САМИМ СТАВАЙТЕ СПІВ-ВЛАСНИКОМ ШІСТІ МІЛ-ОНОВОГО МАЄТКА ЦЕ-ОРГАНІЗАЦІ.

НАШІСТИ В ЧІЛЕ. — Уряд південно-американської республіки Чіле розсліджує те-пер діяльність нацистичних організацій, створених у Чіле німецьким урядом. На цій світліні, знятії агентами уряду Чіле, барон Вільгельм фон Шен, німецький амба-сатор у Чіле, робить перегляд чети нацистичних "штурмовиків" в уніформах на плянції коло Лянкігве.

ТАРЗАН, ч. 421. Сутичка на верху дерева.

WHEN TARZAN URGED ZEELA TO RUSH TOMMY TO SAFETY, SHE SEIZED HIM AND LEAPED INTO A TREE.

AT THAT MOMENT, AN APE HURRY-ING TO TARZAN'S AID ARRIVED IN THE SAME TREE.

THE SIGHT OF THE TARMANGANI INFLAMED THE SIMPLE BEAST. THESE WERE THE TWO HIS TRIBE HAD CONDEMNED TO DEATH!

NOW HE'D CARRY OUT THAT BELATED SEN- TENCE. WITH A SNARL THE MON- STER DASHED AT HIS VICTIMS.

Як Тарзан звелів Тарзелі сховати хлопця в безпечне місце, вона вхопила хлопця і вискочила з ним на дерево.

Але в тій самій хвилині поя-вилась на тій самій дереві малпа, що поспішала Тарза-нови на поміч.

Побачивши Тарзелю і Тома ахнула і пошла в велику лють. Цеж буди дві людські істоти, засуджені малпачим родом на смерть.

Тепер малпа рішила викона-ти цей дещо опізнений засуд смерті. З гарчінням вона ки-нула до дівчини і хлопця.